

Arrest

nr. 120 118 van 4 maart 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een moslim te zijn van Pashtou origine. U bent afkomstig van het dorp Warnia in de regio Lodnam van het district Nurgal in de provincie Kunar. Uw vader was actief als mujahedien in de strijd tegen de Russen, maar toen de taliban vervolgens aan de macht kwamen stuurde hij zijn gezin naar Pakistan. U zou daar gewoond hebben tot u ongeveer 11 jaar oud was. Toen kwam Karzai aan de macht in Afghanistan, waarna uw vader besloot dat het opnieuw veilig was voor zijn gezin om naar huis terug te keren.

Volgens uw verklaringen vroegen de mujahedien of Hezb e Islami (HIG) -vrienden van uw vader, die nadien bij de taliban waren gegaan, hem op gegeven moment om zich bij hen aan te sluiten. Uw vader weigerde dit.

In de maand jauza van het jaar 1390 (periode 22 mei 2011 – 21 juni 2011 in de Gregoriaanse kalender (GK)) werd uw vader op een nacht thuis vermoord door onbekenden. De volgende dag werd hij begraven. Onder het bed van uw vader vonden jullie na zijn dood een brief, waarin hij als ex-HIG lid een laatste waarschuwing kreeg om opnieuw deel te nemen aan de jihad. Na de dood van uw vader ging u met het hele gezin inwonen bij uw oom langs moederszijde, Ajab Noor, die in het dorp Karchando woont.

Ongeveer 4 maanden na de dood van uw vader werd ook u benaderd met de vraag om u bij de taliban aan te sluiten. De eerste keer werd u door een onbekende man gestopt op uw weg naar de madrassa. Hij zei u dat commandant Mohamad Amin u wilde spreken. U zei hem na uw les met hem mee te zullen gaan naar de commandant, maar keerde in plaats daarvan terug naar huis. Nadat u uw moeder vertelde wat er gebeurd was, mocht u niet meer naar de lessen in de madrassa gaan

Ongeveer 25 dagen tot 1 maand later lieten onbekenden bij het huis van uw oom een brief voor u achter, waarin u opgeroepen werd om u bij de taliban aan te sluiten. In totaal werden er 3 brieven naar u gestuurd, die stuk voor stuk door uw moeder werden achtergehouden. Ze toonde ze enkel aan uw oom. U kreeg de brieven pas 10 dagen voor uw vertrek uit Afghanistan te zien, toen uw moeder u vertelde dat u niet langer in Afghanistan kon blijven.

Op 23 jadi 1390 (13/01/2012 GK) verliet u Afghanistan. U reisde op illegale wijze gedurende ongeveer 70 dagen naar België, waar u in maart 2012 toe zou komen. Op 26 maart 2012 vroeg u hier asiel aan.

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban, omdat u zich niet bij hen aangesloten heeft.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: Uw originele taskara; uw originele diploma middelbaar onderwijs en puntenlijst (dd. 2009); de originele dreigbrief aan uw vader (dd. 27/03/1388 of 17/06/2009 GK); de originele dreigbrief aan AZ (dd. 13/02/1433 of 08/01/2012 GK); originele brief met richtlijnen aan alle moslims hoe te bidden (? Dd. 17/01/1391 of 05/04/2012 GK); het originele verzendingsbewijs waarmee al deze documenten u werden toegestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. U heeft immers niet aannemelijk kunnen maken dat u heden door de taliban gezocht zou worden en wel om de volgende redenen.

Op de eerste plaats rijzen er ernstige twijfels omtrent het probleem van uw vader, meer bepaald de druk die door zijn voormalige HIG-collega's werd uitgeoefend om zich opnieuw bij hen aan te sluiten (gehoorverslag CGVS, 11 en 27). Eerst en vooral is het zeer onduidelijk wanneer dit probleem zich voor het eerst voor uw vader stelde (gehoorverslag CGVS, 26). De vraag kan overigens gesteld worden waarom er zoveel druk werd uitgeoefend op uw vader, terwijl andere voormalige HIG-commandanten in uw dorp schijnbaar ongemoeid werden gelaten. Zo vertelde u over 2 buurmannen, die allebei vroegere HIG-collega's van uw vader waren geweest (gehoorverslag CGVS, 19). Het is echter ook hier weer zeer onduidelijk aan welke zijde deze personen stonden, gezien uw eerdere strijdige verklaringen hieromtrent. Zo vertelde u halfweg het gehoor dat deze mannen uw oom hadden aangeraden u naar Europa te sturen toen ze hoorden van uw probleem (gehoorverslag CGVS, 19), terwijl u naar het eind van het gehoor verklaarde dat uw moeder niet wilde dat u veel met die mannen sprak omdat ze hen verantwoordelijk hield voor de dood van uw vader (gehoorverslag CGVS, 37). Wat er ook van zij, u heeft geen idee of ook zij af te rekenen hadden met de vraag om zich opnieuw toe te leggen op het voeren van jihad en leek u hier vreemd genoeg ook op geen enkel moment vragen bij gesteld te hebben. Zij konden al die jaren echter schijnbaar probleemloos in het dorp blijven wonen (gehoorverslag CGVS, 37), hetgeen toch in sterk contrast staat met wat uw vader volgens uw verklaringen overkwam.

In dat laatste verband rijzen overigens ook twijfels met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dood van uw vader. Zo heeft u geen idee door wie uw vader vermoord werd, aangezien u die nacht toevallig bij uw oom bleef slapen. Over de begrafenis van uw vader kon u evenmin iets vertellen, aangezien u deze niet eens bijwoonde. Dit betreft toch wel een zeer opmerkelijke vaststelling, namelijk dat uw oom u niet zou wekken voor een dermate belangrijke gebeurtenis (gehoorverslag CGVS, 15-16). U baseert u voor uw verklaringen over uw vader's dood dan ook volledig op hetgeen u hierover verteld werd, en deze informatie blijkt zeer beperkt (gehoorverslag CGVS, 28).

Losstaand van de vraag in welke omstandigheden uw vader stierf, kunnen er eveneens vraagtekens geplaatst worden bij het door u beweerde tijdstip van zijn overlijden een aantal maanden voor uw vertrek uit Afghanistan in 2012. Ter staving van de problemen van uw vader legde u een brief neer die na zijn dood onder zijn bed was teruggevonden. In de brief staat uitdrukkelijk dat het de laatste waarschuwing aan uw vader betrof om zijn lidmaatschap als mujahedien te vernieuwen. Het vreemde in dit verband is echter dat deze laatste waarschuwing dateert van 17 juni 2009 (gehoorverslag CGVS, 27-28), terwijl uw vader volgens uw verklaringen vermoord werd omstreeks mei – juni 2011 (gehoorverslag CGVS, 14). De vraag rijst dan ook waarom uw vader zijn tegenstanders 2 jaar zouden wachten om hun dreigement uit te voeren.

In geval uw vader wel degelijk kort na deze bedreiging vermoord zou zijn, zou dit betekenen dat uzelf niet één maand maar pas twee jaar na de dood van uw vader problemen kreeg. De door u zo sterk benadrukte link tussen de dood van uw vader en uw eigen vlucht uit Afghanistan, aangezien de taliban na de dood van uw vader eisten dat u zijn plaats zou innemen, komt hierdoor danig op de helling te staan (gehoorverslag CGVS, 29). Een bijkomende aanwijzing dat er geen directe link bestaat tussen uw huidige problemen en de dood van uw vader is de vaststelling dat jullie niet door dezelfde persoon gecontacteerd werden, hoewel er volgens u maar een paar maanden tussen de dood van uw vader en de start van uw problemen zou zitten (gehoorverslag CGVS, 21). De commandant of amir die de brief aan uw vader opstelde, en over wie u bovendien in het geheel niets kon vertellen behalve hetgeen in de brief zelf vermeld staat (gehoorverslag CGVS, 28), blijkt immers niet dezelfde persoon die een brief naar u stuurde. Die laatste brieveschrijver blijkt trouwens evenmin dezelfde persoon te zijn als de commandant die u uitnodigde voor een gesprek (gehoorverslag CGVS, 25 en 21). Indien het daadwerkelijk de personen zijn die uw vader viseerden die nu hun zinnen op u gezet hebben, dan rijst de vraag waarom u geen brief ontving die qua vorm en inhoud meer overeenstemt met die aan uw vader.

Het door u neergelegde document ter staving van uw persoonlijke probleem ondergraaft trouwens verder uw algehele geloofwaardigheid in dit verband door een aantal bijkomende vreemde elementen. Zo legde u maar één van de drie brieven neer die u in Afghanistan ontving. Uw familieleden zouden de overige twee brieven immers kwijtgeraakt zijn. Hoewel uw moeder u alle drie de brieven toonde nog voor uw vertrek uit Afghanistan, zou u ze in die 10 dagen niet gelezen hebben. De enige brief die u wel neerlegde, beweerde u dan ook pas in België gelezen te hebben. Er dient echter opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de inhoud van dit document niet overeenstemmen met de letterlijke vertaling ervan. Volgens uw verklaringen betreft het immers een laatste waarschuwing opdat u zich bij de taliban zou aansluiten, zo niet zou u dezelfde straf als uw vader krijgen (gehoorverslag CGVS, 25). Na vertaling bleek er echter geen enkele verwijzing naar uw vader in deze brief te staan. Het vreemdste is evenwel dat u in dit document beschuldigd wordt een 'spion van de overheid' te zijn. Hiermee geconfronteerd verduidelijkte u dat ze u als verdachte zagen omdat, noch uw vader, noch u zich bij hen aangesloten had (gehoorverslag CGVS, 26). Gezien veelal een (gepercipieerde) band met de Afghaanse autoriteiten aan de basis ligt van een dergelijke beschuldiging, alsook het ontbreken van enige verwijzing naar uw vader, kan uw verklaring echter geenszins overtuigen.

Bovendien is het bevreemdend dat de taliban enkel in u een mogelijke opvolger voor uw vader zien en uw broers tot nog toe ongemoeid lieten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat zij inmiddels reeds 16, 13 en 12 jaar oud zijn (gehoorverslag CGVS, 17). Uw moeder en broers wonen tot op heden nog steeds bij uw oom, waar u de brieven van de taliban ontving (gehoorverslag CGVS, 23). Gevraagd hoe zij het stellen en of zij (recent) nog problemen gehad hebben, antwoordde u steevast ontwijkend op de vraag. Hoewel uw oom u telkens vertelt dat met hen alles goed gaat, lijkt u er immers geen vertrouwen in te hebben dat hij u wel alles vertelt (gehoorverslag CGVS, 17-18 en 34). Het is echter maar de vraag waarom uw oom zou liegen over mogelijke problemen in dit verband, goed wetende dat u in België asiel aanvraagt op basis van deze problemen.

Tot slot strookt de weergave van uw rekruteringservaringen door de taliban niet met uw verklaringen over de gebruikelijke manier van rekruteren door deze groepering. Zo antwoordde u op deze vraag immers dat ze in de moskee en zelfs bij de mensen thuis kwamen preken, al weet u niet of mensen zich dan ook effectief aansloten (gehoorverslag CGVS, 36). Verder gevraagd of mensen ook gedwongen werden om bij de taliban te gaan, antwoordde u bevestigend. U kon echter geen enkel concreet voorbeeld noemen om uw bewering in dit verband te staven (gehoorverslag CGVS, 36-37).

Bovenstaande elementen doen dan ook afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweringen betreffende uw vluchtmotieven zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande argumentatie niets wijzigen. Uw originele taskara verschaft enkel informatie met betrekking tot uw identiteit en herkomst, hetgeen hier echter niet meteen in vraag gesteld wordt. Het door u neergelegde verzendingsbewijs uit Afghanistan toont hooguit aan dat u contacten hebt in Afghanistan, hetgeen in casu evenmin in twijfel wordt getrokken. De twee door u neergelegde dreigbrieven kwamen hierboven reeds aan bod. Wat betreft het derde door u neergelegde document vanwege de taliban dient vastgesteld te worden dat het om een algemeen document gaat met richtlijnen hoe te bidden. Temeer omdat u zelf geen idee heeft waarom uw oom dit naar u opstuurde, laat staan dat u een dergelijk document al eerder eens onder ogen kreeg in Afghanistan (gehoorverslag CGVS, 35), dient opgemerkt te worden dat dit document geen invloed heeft op uw asielaanvraag. Hetzelfde geldt voor uw diploma en puntenlijst.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afgaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van

herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar u over een intern vluchtalternatief beschikt, in casu de stad Kabul.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de hoofdstad Kabul complexe zelfmoordaanslagen voorkomen, doch geen "open combat" gevoerd wordt. Naast deze zelfmoordaanslagen is de veiligheid in Kabul betrekkelijk goed. De stad is stevig in handen van de regering. De stad kende in de onderzochte periode gemiddeld minder dan twee aanslagen per maand. Al deze aanslagen kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Hoewel de aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke "collateral damage" onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van (een bepaald deel van) de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. In het rapport wordt enkel vermeld dat er in de stad Kabul nog steeds "high-profile attacks" plaatsvinden, alsook dat er complexe aanslagen gepleegd worden op specifieke doelwitten. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers u schetst doorheen het gehoor een beeld van uzelf, waaruit naar voren komt dat u niet volledig onbemiddeld bent. Er rijst immers enige twijfel bij uw verklaring dat uw ouderlijke woning en de 4 jerib die daarbij hoorden door uw oom langs moederszijde verkocht werden (gehoorverslag CGVS, 16), aangezien u geen enkel idee heeft hoeveel uw oom hiervoor kreeg. U kon evenmin vertellen hoeveel uw oom voor uw reis naar België betaalde. In beide gevallen een eerder bevreedende vaststelling, vooral gezien uw leeftijd (gehoorverslag CGVS, 34). U wekt dan ook de indruk geen duidelijk zicht te willen geven op de werkelijke financiële situatie van uw achtergebleven familieleden in Afghanistan. Vast staat echter dat u zich zelf nooit genoodzaakt heeft gezien om te gaan werken in Afghanistan. Toen uw vader nog leefde kon u naar school gaan en uw middelbaar diploma behalen. Na de dood van uw vader vatte u lessen in de madrassa aan dankzij de (financiële) steun van voornoemde oom (gehoorverslag CGVS, 8-9, 18 en 35). U verkeert overigens in goede gezondheid. Ondanks uw gebrek aan werkervaring lijkt het er dan ook op dat u bij terugkeer over afdoende scholing beschikt om in een stedelijke context in staat te zijn tot tal van professionele activiteiten, elementen die uw kansen om een ander een leven op te bouwen aanzienlijk doen toenemen. Er kan dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat u heden in staat bent om u in de stad Kabul te vestigen om u aan de algemene situatie in het district Nurgal te onttrekken.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Middelen

Verzoeker voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht juncto artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er wordt geen middel aangevoerd betreffende de vluchtelingenstatus.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vast dat verzoekende partij de motieven van de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling niet weerlegt in haar verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van de verzoekende partij kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.2.3. Subsidiaire bescherming

Uit de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de vluchtelingenstatus door verzoeker niet weerlegd in zijn verzoekschrift, blijkt dat het asielrelaas door de commissaris-generaal ongeloofwaardig werd bevonden. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker bijgevolg evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de mogelijkheid van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet, oordeelde de commissaris-generaal dat er voor verzoeker een redelijk en veilig intern vestigingsalternatief openstaat in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, waardoor er voor hem geen nood is aan internationale bescherming. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift zowel de redelijkheid als de veiligheid van een hervestiging in Kabul. Wat betreft de redelijkheid stelt verzoeker dat hij in alle eerlijkheid en openheid geantwoord heeft op de vragen betreffende zijn vermogen, dat de commissaris-generaal niet uitwerkt hoe zijn opleiding van pas kan komen om in Kabul professionele activiteiten te ontwikkelen noch welke realistische mogelijkheden er voor hem bestaan om in Kabul aan slag te geraken, en dat de commissaris-generaal geen rekening hield met het feit dat hij in Kabul geen netwerk heeft. Wat betreft de veiligheid te Kabul stelt verzoeker dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt gedateerd is, gezien zij enkel handelt over de veiligheidssituatie in

2012 en begin 2013. Verzoeker meent dat de veiligheidssituatie erg volatiel is en wijst daartoe op twee artikelen betreffende recente veiligheidsincidenten.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De Raad stelt vast dat indien uit de analyse van de veiligheidssituatie zoals weergegeven in de nieuwe richtlijnen van het UNHCR van 6 augustus 2013 inderdaad blijkt dat de situatie in Afghanistan sinds begin 2013 enerzijds is verslechterd, anderzijds ook blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict regionaal nog steeds erg verschillend is. Bovendien kan worden vastgesteld dat er nergens in dit rapport wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker. Een vestigingsalternatief is blijkens de nieuwe richtlijnen van het UNHCR van 6 augustus 2013 redelijk indien er bescherming geboden wordt door familie, de gemeenschap, clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt ook dat er in Afghanistan voor alleenstaande mannen en voor kerngezinnen ook zonder familiaal- en gemeenschapsnetwerk een intern beschermingsalternatief beschikbaar kan zijn in verstedelijkte en semi-verstedelijkte gebieden op voorwaarde dat het vestigingsalternatief onder regeringscontrole staat en over de nodige infrastructuur beschikt om in basisbehoeften en levensonderhoud te voorzien (zie ook EHRM, *Salah Sheekh t. Nederland*, 11 januari 2007, § 141; EHRM, *Husseini t. Zweden*, 13 oktober 2011, § 97; EHRM, *H. en B. vs. het V.K.*, 9 april 2013, § 91). Uit de actuele en objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt het volgende: van januari tot augustus 2013 gebeurden gemiddeld minder dan twee aanslagen per maand in de stad Kabul. Het gaat om complexe aanslagen tegen 'high profile' doelwitten. Ook UNHCR bevestigt in zijn laatste richtlijn van 6 augustus 2013 dat de *Anti-Government Elements* (AGE's) 'high profile' doelwitten aanvallen. Het geweld in de hoofdstad Kabul is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel - meer bepaald veiligheidspersoneel - door aanslagen op regeringsgebouwen waarbij in hoofdzaak gebouwen van 'Afghan National Security Forces' (ANSF) worden gevisieerd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden komen in Kabul niet voor. Burgers vormen met andere woorden geen doelwit voor de opstandelingen (COI Focus, *Afghanistan, Veiligheidssituatie Kabul - stad*, 5 september 2013). Uit deze analyse blijkt dat het geweld in de hoofdstad niet aanhoudend van aard is en veeleer gelokaliseerd; de impact op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. Kabul staat onder effectieve controle van de regering en is verder op een veilige manier toegankelijk voor verzoeker gelet op de internationale luchthaven. De door verzoeker aangehaalde internetartikelen over een bomaanslag in Moskou en een aanval van de taliban doen geen afbreuk aan de analyse vastgesteld door de bestreden beslissing. Het tweede artikel betreft een aanslag op 18 oktober 2013 op een konvooi van de internationale troepen nabij de zogenaamde "Green Village", waar het internationale personeel te Kabul verblijft. Hoewel bij deze aanslag twee burgers omkwamen en er vier gewond raakten, stelt hetzelfde artikel dat dit het eerste noemenswaardige veiligheidsincident betrof sinds juli, waardoor deze ene aanslag op zich geen afbreuk vermag te doen aan de algemene conclusie van de informatie van de commissaris-generaal. Het artikel over de bomaanslag in Moskou kan niet dienstig worden aangebracht in het kader van een asielaanvraag van een Afghaanse onderdaan. Verzoeker brengt voorts geen elementen bij waaruit zou blijken dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt niet correct is. Verzoeker behaalde een diploma middelbare school en heeft bijgevolg een goede basisopleiding genoten, hij komt voorts uit een begoede familie aangezien zijn oom langs moeders zijde zijn volledige reis naar Europa betaalde. Er kan bijgevolg van worden uitgegaan dat verzoeker op socio-economisch vlak een financiële terugvalpositie heeft in geval van problemen. Gelet op wat voorafgaat stelt de Raad vast dat, daargelaten de situatie in verzoekers momenteel beweerd

district van herkomst, verzoeker in Kabul over een redelijk en veilig intern beschermingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5 § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt om ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER